

PODVODNÍ LÁZNĚ S VÝSTAVNÍM PROSTOREM

Autor bakalářské práce: Adam Hofman

Vedoucí bakalářské práce: prof. Petr Hájek

Projekt podvodní galerie je součástí širšího ateliérového zadání, kdy na parcele nedostavěného domu „Arnika“ v Mariánských lázních navrhovali jednotliví studenti do předem zadaného podzemního trojúhelníkového rastru jednotlivé funkce a domy. Vznikl tak konglomerát budov, jakési město ve městě. Adam Hofman se rozhodl vyplnit zadaný prostor zajímavým typologickým druhem – výstavním prostorem, ve kterém se návštěvník pohybuje mezi exponáty v beztlížném stavu.

Jde o radikální návrh, který jistě přináší posun ve způsobu, jakým lze vnímat muzeum. Ve světě v poslední době vzniklo několik podmořských výstav, nevím ale o žádném krytém podvodním muzeu fungujícím jako specializovaná instituce. Z tohoto pohledu je podle mého názoru bakalářská práce opravdu inovativní a občerstvující.

Z hlediska samotného prostorového, výtvarného a funkčního řešení je práce poněkud rozpačitá. Nemí bohužel podrobněji pracováno s bezpočtem možností, které samotný fakt vystavování ve vodě přináší. Rád bych věděl více o způsobu vystavování, druhu a velikosti exponátů, zda budou exponáty nějak osvětlovány přímo pod vodou, nebo pouze z vodní hladiny, zda bude například nějak pracováno se zvukem, který se pod vodní hladinou šíří více než 4x rychleji než ve vzduchu atp. Myslím si, že hlubší práce s těmito a dalšími nabízejícími se tématy by mohla přinést ještě zajímavější a překvapivější výsledek. Nejasný se mi zdá způsob transportu uměleckých děl. Je pravděpodobně využíván pouze nákladní výtah. Velikost šachty 3 x 2 m ale neumožňuje instalaci rozměrnějších objektů. Očekával bych návrh přímé transportní cesty z terénu pomocí jeřábu.

Technická část práce je zpracována na slušné úrovni. Záběr je veliký, od statického řešení, přes TZB, provádění stavby až po detailní řešení některých vybraných částí. Výhrady by se po formální stránce našly například ve způsobu zobrazování schodišť. Po technické stránce v řešení napojení laminátové střechy na svislou hydroizolaci, kdy je spoléháno na funkčnost trvale pružného tmelu, v absenci pohledů na nadzemní část a s tím spojené nejasné řešení vstupů do budovy (vstupy chybí i v pohledu na střechu). Nejasnosti jsem našel také v řešení samotné laminátové střechy, kdy v technické zprávě je popisována jako laminovaná na místě, v detailech je ale zobrazena jako montovaná z prefabrikovaných dílů.

Velmi obtížné téma spolu s velikostí a složitostí budovy stojí patrně za jistou rozporupností práce. Zdá se, že autor si nebyl jistý, na co by měl soustředit svoji pozornost, jakým detailům a problémům by se měl přednostně věnovat. V návrhu vidím velký potenciál, rád bych ho tedy viděl domyšlenější.

Po zvážení výše uvedeného doporučuji práci k obhajobě a hodnotím stupněm C.

V Praze dne 17. 6. 2018

Ing. arch. Martin Stoss